

Đà Lạt Mưa Đầu Mùa

Đà Lạt bắt đầu mưa...Mưa đầu mùa lác đác. Từ Cầu Đất, Trại Mát, mưa bay lên Van Thành...

Rừng đã có màu xanh, hoa đào thì rụng hết! Những hạt mưa dễ ghét / làm rụng hết hoa đào!

Em ơi, hôn chỗ nào / cho em hoài sửng sốt? Hôn nhé em trên tóc - tóc thề bay trên vai...

Hôn em nhé bàn tay, bàn tay nắm ngón bút...Ô mà sao em khóc? Em cũng là mưa ư?

Em ơi Tình Thiên Thu...những nắm mồ nghĩa địa...những cây nhang đấm lệt, nửa chừng khói không tan!

Tôi muốn quỳ trước Nàng: Ngọn Núi Bà Cao Ngất! Tôi lạnh run bần bật...ông Phật cứ mỉm cười!

Chuông Linh Sơn rơi rơi / rớt xuống Chùa Linh Thứu. Con gà nghe bối rối / gọi Thánh Nicolas!
(*)

Đường Yersin tôi qua, ngõ mái nhà Bưu Điện, những bức thư tê điếng / gửi cho em, tới không?

Ghét cái má em hồng! Ghét môi em màu tím. Ghét quá đi kỷ niệm / kết dài những chùm hoa...

Đà Lạt từ kiêu sa / đến như là hoang mạc...nắng thì nó xơ xác, mưa thì nó âm u...

Chiếc khăn quàng em lau / giùm anh bao giọt lệt? Cẩm Tú Cầu em bế / con của anh là Thơ!

Đà Lạt mưa mưa mưa...Tóc em vừa cắt bết / mà giọt mưa quá ngọt / chảy dài trên sống lưng!

Trần Văn Lệ

(*) Nhà Thờ Chánh Tòa Đà Lạt còn gọi là Nhà Thờ Thánh Nicolas, có đặt biểu tượng Con Gà Trống. Đây là Nhà Thờ xây thời nước ta Pháp thuộc, Con Gà Trống là huy hiệu của Giáo Hội Pháp (thời không theo Giáo Hội Roma).